

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevarir:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

Skóssølan hjá Jóan Jakku í Vágsboini

Biligrir skógvar
til rættan
kvalitet
og luxusskógvar
til rættan prís.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

C. C. JOHANSEN

TÓRSHAVN

TLF. 1530

ARBEIÐSKLÆÐIR - PLASTIK-KLÆÐIR
HANDSKAR - UNDIRKLÆÐIR - HÖGVUR
GUMMISTYVLAR - GUMMISKÓGVAR

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsøgn 4% pro anno
BANKABÓK 3½% pro anno
KEKK-KONTO 2% pro anno

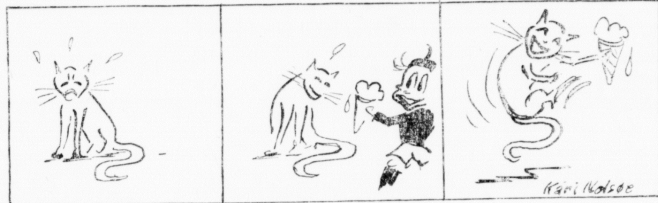
Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbræv við lógtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

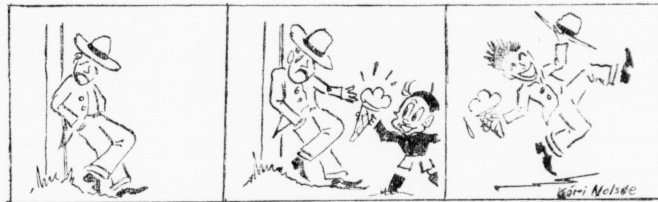
Í Eysturoy: Runavík, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lorvík, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
Í Norstreym: Vestmanna, tlf. 53
Kollafirði, tlf. 6
Kvívik, tlf. 147

Í Norðuroy: Klakksvík, tlf. 5274
Tvøroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 39
Vági, tlf. 130
Í Vágum: Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sørvági, tlf. 88

Undir øllum umstøðum

PER-ÍS frá

FRANTS RESTORFF

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

77

notið frá fjalli til fjøru, uttan og innan garða, við lutum og lunnindum, líka síðan Grímur hin gamli Kamban setti sín fót á hesar klettur.«

Amtmaðurin takkar fyrri brævið og sigur, at so langt tað stendur til hansara, skal hann gera sitt besta fyrri at halda frið og semju. »Og drongurin, Jú, hatta fer at laga seg. Hvat var hann gamal?«

Punthavn visti ikki rættliga — ikki tjúgu, hugsaði hann.

»Ja, hugsaði eg ikki tað.« sigur amtmaðurin, »í spræknastu árum og hevði fingið upp í eygað kveldið fyrri, hoyri eg. Jú hetta man helst longu vera javnað aftur.« Hann fylgir teimum út.

Tá ið amtmaðurin kemur inn aftur, heldur Per Arantsen fyrri, at her var ivaleyst einki meir hjá teimum at tala um longur. Líkt var til, at tað, teir høvdu at bera fram, varð litið eftirgáð. Hovdu væntað tað eitt sindur ódrísi. Men tað gjordist so ikki við. — »Eitt vóna vit tó, amtmaðurin skilur, at fyrri okkum er hetta djúpa álvara og als einki spæl. Vit óttast fyrri framtíðini og tað við lít. Og eitt afturat: Vit gevast ikki. Vit krevja, at teir embætismenn, sum umboða statin, eru fulltrúgvir. Tað tóktist okkum, at amtmaðurin, tá ið heita neyðars skriv varð lisið, meira at siga tók undir við harra Punthavn, so hann kundi kenna seg stuðladan her, á hesi skrivstovu. Hetta er ein hending, sum vit hava lagt okkum í geyma og fara at hugsa gjøllari um.« Teir reisa seg at fara.

Amtmaðurin svarar bert heita sama, at tað, teir taladu um, hevði einki at týða, teir skuldu ikki taka tað so tungt.

Tá vendi Per Arantsen ser ímóti honum, blóðreyður í andliti: »Vit komu ikki higar at spyrja, hvat hetta hevði at týða. Tað vita vit sjálvir av ringum royndum. Men vit komu, tí vit væntadu, at amtmaðurin lýddi á, hvat vit høvdu at siga, og

78

síðani ráðagjordi við okkum, um hvat best var at gera. Nú hava vit fingið at vita, at tað er ikki her, vit skulu koma við álvarsmálum fyrri land og ríki. »So søgdu teir góða nátt og fóru.

Amtmaðurin fylgir teimum út. Tá ið hann kemur inn aftur, kastar hann seg í ein stól og ler, heldur við skrivaran, at ikki hugsaði hann annað, enn teir vóru illir, nú teir fóru.

Tað heli skrivarin við — óvursintir og niðurslignir »Tað verður ivaleyst ikki úti við hesum. Drúgvast fáa vit at hoyra úr Keypmannahavn, áðrenn langt um liður. Amtmaðurin er so nýggjur her. Men eg kenni lóðirnar. Tann embætismaður, sum fær hesar menninar á kroppin á ser, kann ongan søtan sova.«

»Ja, men hetta er jú tað bera mósni. Koma her og klaga ein heidursmann í fyrri embætissvík. Eg skuldi koyrt teir út.«

»Tað eru vit samdir um. Men tá ið ein fyrst er lagdur undur ótrúskap í ríkisins tænastu, so er tað ikki spæl longur.«

Tann nýkomni amtmaður sat eina lotu tigandi og hugdi fram fyrri seg. So reisti hann seg upp og segði góða nátt. Tað fulla ikki fleiri orð. —

Albert Buck og Per Arantsen fara heim aftur at lesa greinina til Dagens Emne ígjøgnum, skoyta eitt petti uppi afturat um embætismenninar, at teir eru ikki forir fyrri at siggja álvarandi í tíðini, skilja ikki, hvat ið hendir uttan um teir í Føroyum — og gera ser ongan ómak fyrri at skilja tað. Lata eyguni aftur og heldur honka við teimum, sum leggja ser eina við at grava stóðið undan ríkiseindini, honka til báðar síður, so teir í frið og náðum kunnu rokja sínar gestasamkomur og sova sín seinrapartissøvna. Og kemur ein uppskakaður samfelagsvinur og skal leita ser ugga og hjálp, ja, so sovna teir frá honum og rýta hann á dyr.

Teir halda báðir, at hetta er ein góð grein, sum kann prækka

Hvør hevur
sína framtíð

at gleða seg til -
at stóra fyrri -
at tryggja-

Snúgvíð
tygum til ein
HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

Haldið Sosialin